

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCURESTI - SECTIA A V A CIVILA
Sentința civilă nr. 1951
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 29 Decembrie 2022
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PRESEDINTE:
GREFIER:

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantii PRIMARUL SECTORULUI 3 - ROBERT SORIN NEGOIȚĂ CA REPREZENTANT AL SECTORULUI 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI PRIN PRIMAR ROBERT SORIN NEGOIȚĂ CA REPREZENTANT AL SECTORULUI 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, în contradictoriu cu pârâții PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și pârâtă „având ca obiect „legea 10/2001 contestație”.

Dezbaterile asupra cererilor au avut loc în ședința publică din data de 04.10.2022, fiind consemnate în încheierea de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când 18.10.2022, 01.11.2022, 15.11.2022, 29.11.2022, 13.12.2022, 20.12.2022 și apoi la 29.12.2022, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 06.01.2020 pe rolul Tribunalului București – Secția a V-a Civilă sub nr. de mai sus, reclamantii Primarul Sectorului 3 București – Robert Sorin Negoită, în calitate de reprezentant al Sectorului 3 al Mun. București, și Sectorul 3 al Mun. București au chemat în judecată pe Primarul General al Mun. București – în calitate de reprezentant al Mun. București. Mun. București prin Primar General, și solicitând constatarea nulității absolute a Dispoziției Primarului Municipiului București Nr. prin care s-a dispus restituirea, în natură, pârâtei a imobilului - teren situat în București, str. nr. (actualmente nr. , sector 3, în suprafață de 14.310 mp, imobil cu nr. Cadastral 222#13, înscris în cartea funciară UAT București Sectorul 3, precum și a actelor de punere în posesie, repunerea părților în situația anterioară, rectificarea actelor de carte funciară în mod corespunzător și obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată efectuate cu acest dosar.

În motivare, reclamantii au susținut că, pentru a determina legea aplicabilă acestei cauze, sunt relevante dispozițiile art. 3-6 din Codul Civil, legiuitorul optând pentru supunerea actelor, precum dispoziția a cărei nulitate se solicită a fi constatată, dispozițiilor legii vechi.

Au apreciat că la emiterea Dispoziției Primarului Municipiului București Nr. s-au nesocotit prevederile legale privind calitatea persoanei îndreptățite (de moștenitor) de a beneficia de măsuri reparatorii prin restituirea în natură, precum și prevederile referitoare la legislația aplicabilă la momentul soluționării notificării nr. depusă de către notificatorul

Referitor la calitatea persoanei îndreptățite, reclamantii au afirmat că, potrivit preambulului actului atacat, imobilul ar fi făcut parte din proprietatea lui Cu privire la această proprietate, potrivit unor documente, eliberate de Arhivele Naționale, proprietățile lui în perioada cuprinsă între anii 1918 - 1945, au făcut fie obiectul unor vânzări, schimburi de terenuri ori exproprieri.

Conform datelor și a informațiilor existente, fostul proprietar în perioada anului 1918 a fost expropriat cu suprafața de 225 ha, 6191 mp. în temeiul Decretului - Lege Nr. 3697/1918, motiv pentru care a fost despăgubit așa cum rezultă din actele emise în dosarul nr. . Dintr-o altă adresă, și anume nr. , rezultă că între autoritățile locale și ar fi intervenit un schimb de terenuri în suprafață de cca. 70 ha. teren ce a servit la împroprietărirea locuitorilor din satul

Tot din înscrisurile deținute de către unele instituții de la aceea vreme, respectiv adresa nr. a Ministerului Agriculturii și Domeniilor - Direcțiunea Agriculturii, apare că încă o suprafață de 126 ha, 3196 mp a fost expropriată și acordată Fundației Universitare Vasiliu Bolnavu.

Din Avizul emis de Comisiune pentru nr. Îndrumarea Aplicării Reforme Agrare din județul Ilfov, în dosarul nr. , Plasa București, Comuna Dudești Cioplea, reiese faptul că aceasta admite, în parte, o contestație formulată de ulterior în urma căsătoriei și în consecință exceptează de la expropriere suprafața de 8.7000 ha pe care se găsesc construcțiile fabricii de cărămidă; expropriează în întregime restul proprietății în suprafață de 205,3000 ha.

Prin Deciziunea de expropriere a fostei moșii din data de 02.04.1947, pronunțată de către Curtea de Apel București, Secția a II-a în temeiul Legii pentru reformă agrară nr. 187/1945, s-a luat măsura exproprierii pentru cauză de utilitate publică a terenului de 30 ha situat în com. de la proprietarii și stabilindu-se o indemnizație de expropriere de 20.000.000 lei/ha, în sarcina beneficiarului exproprierii Uzinele Comunale București, despăgubire ce a fost achitată prin recipisa CEC nr. .

În urma decesului lui survenit în jurul anului 1929, potrivit moștenirii testamentare (conform testamentului, actului de executare de testatment și de partaj și a actului de partaj voluntar, transcrise la Tribunalul Ilfov, eliberate de Arhivele Naționale, anexate la cererea de chemare în judecată) masa succesorală a acestuia a revenit soției și celor trei copii ai săi: - soție care a primit ca moștenire diverse bunuri ce nu au legătură cu prezenta cauză: ulterior în urma căsătoriei (mama lui solicitantul imobilului în natură, care a cesionat drepturile lui) care a primit moșia : precum și în Municipiul București.

Reclamanții au învederat că, în urma autorului lor, respectiv succesiunea s-a efectuat în conformitate cu prevederile art. 650 și urm. Cod civil 1864, și anume cea prin testament. Odată fiind deschisă procedura de succesiune prin testament față de autorul lor, și anume fiind efectuată prin această modalitate împărțirea tuturor bunurilor deținute de către acesta, după voința sa, persoanelor nominalizate în act, Certificatul de moștenitor nr. , eliberat de către Biroul Notarului Public din București, în ds. nr. , pentru defunctul nu are nicio relevanță, și totodată nici nu poate constitui act doveditor de a atesta calitatea de moștenitor a petentului în sensul prevederilor art. 23 din Legea nr. 10/2001, pentru a beneficia de dispozițiile legale în vederea restituirii imobilului.

În aceeași situație este și cel de-al doilea certificat prezentat ca act doveditor, și anume Certificatul de moștenitor nr. , eliberat de către Biroul Notarului Public din București, în ds. nr. , pentru defuncta , având în vedere că aceasta prin testamentul sus-menționat a beneficiat doar de o parte din bunurile de pe urma soțului său .

Oricum, reclamanții au considerat că aceste înscrisuri nu pot constitui acte doveditoare care să ateste calitatea de moștenitor a petentului în vederea soluționării notificării depuse pentru soluționare. Față de aceste documente prezentate, ar trebui să ridice un semn de întrebare instanței cu privire la calitatea celui care a solicitat restituirea imobilului, în sensul dacă avea vocație în acest sens, cu atât mai mult cu cât prezintă un Certificat de moștenitor nr. , eliberat de către Notariatul de Stat al

Sectorului I București, ds. nr. [redacted] pentru defuncta [redacted] iar după cum se știe aceasta primise prin testament moșia Leordeni - Popești.

Reclamanții au adăugat că petentul [redacted] în vederea soluționării notificării sale, nu a depus vreun act care să demonstreze că ar fi fost moștenitorul vreunei persoane care a deținut moșia [redacted], pe care o solicită, așa cum rezultă din preambulul Dispoziției Primarului Municipiului București Nr. 13660/04.04.2011.

Tot un semn de întrebare ar trebui să ridice și faptul că notificatorul [redacted] a solicitat restituirea unui bun deținut de către bunicul său [redacted] ca urmare a achiziționării în baza Ordonanței de Adjudecare nr. 1556/1903, fără a aminti că o parte din bunurile sale au fost transmise moștenitorilor testamentari indicați mai sus, altele au fost expropriate, iar proprietarii au primit despăgubirile aferente.

Referitor la legislația aplicabilă în vederea soluționării notificării nr. [redacted] reclamanții au menționat că notificatorul [redacted] a solicitat terenul, în natură, situat în București, ce ar fi făcut parte din fosta moșie [redacted] trecut în proprietatea statului în baza Legii nr. 187/1945 pentru înfăptuirea reformei agrare.

În data de 04.04.2011 s-a emis Dispoziția Primarului General al Municipiului București Nr. [redacted] prin care s-a dispus restituirea, în natură, pârâtei [redacted] urmare Contractului de cesiune autentificat cu nr. [redacted] la Biroul Notarului

Public [redacted] din București, a imobilului - teren situat în București, str. [redacted] (actualmente nr. [redacted], sector 3, în suprafață de 14310.00 mp. imobil cu nr. Cadastral [redacted] înscris în cartea funciară [redacted] IAT București Sectorul 3.

Cu privire la dispoziția emisă, reclamanții au învederat că Primarul General trebuia să lămurească și să clarifice, pe bază de probe, situația regimului juridic al presupusului imobil ce se solicita a fi restituit în natură și dacă acesta se încadra în situațiile, reglementate de către legiuitor, ce pot fi restituite.

Referitor la imobilul - teren, aflat în discuție, acesta nu se încadra în situațiile reglementate de restituire, potrivit textului de lege, și anume cel prevăzut la art. 8, alin. (1) din Legea nr. 10/2001, în vigoare la data emiterii 04.04.2011, deoarece acest articol menționa foarte clar că - nu intră sub incidența prezentei legi terenurile situate în extravilanul localităților la data preluării abuzive sau la data notificării, precum și cele al căror regim juridic este reglementat prin Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului.

În situația dată, entitatea investită cu soluționarea notificării, era obligată să verifice dacă aceasta se încadra în prevederile legale prevăzute de Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989.

O altă nelegalitate a dispoziției constă în aceea că entitatea investită cu soluționarea notificării nu a avut în vedere faptul că la momentul restituirii imobilului acesta era afectat de utilități publice, fiind supus unor amenajări publice în folosul comunității și utilizat de către cetățeni ca și spațiu verde - parc, reprezentând o zonă de agrement.

Legislația în vigoare la momentul restituirii bunului, în natură, atribuia acestui spațiu un drept de proprietate publică prin raportare la dispozițiile art. 4 și art. 5 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, care arată că aparțin domeniului public terenurile pe care sunt amplasate parcuri publice; terenurile care fac parte din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile terenurile pe care sunt amplasate parcuri publice, ... parcuri naționale nu pot fi dezafectate din domeniul public decât în cazuri de excepție pentru lucrări de interes național.

De asemenea, restituirea în natură a imobilelor - terenuri ce se suprapun pe amplasamentele anterior menționate s-a realizat cu încălcarea prevederilor legale exprese în materie, întrucât anterior depunerii notificărilor privind restituirea imobilelor-terenuri în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/2001, aceste terenuri erau afectate de amenajări de utilitate publică, respectiv parcuri, locuri de joacă și altele, acestea neputând face obiectul restituirii în natură potrivit prevederilor legale anterior menționate.

Reglementarea juridică a suprafețelor de teren anterior menționate se regăsește în prevederile Legii nr. 213/1998, privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, iar

dispozițiile legii nr. 10/2001 trebuie aplicate în raport de prevederile actului normativ anterior amintit. Astfel, suprafețele de teren restituite în natură erau la data restituirii supuse unor amenajări destinate deservirii nevoilor publice ale comunității locale, fiind afectate de utilități publice, așa cum prevede capitolul III, pct. 2) din Anexa la Legea nr. 213/1998, privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia.

Dispozițiile Legii nr. 10/2001 consacră principiul restituirii în natură, dar reglementează și excepțiile care fac imposibilă restituirea în natură. Una dintre aceste excepții se referă la terenurile afectate de amenajări de utilitate publică ce nu pot fi restituite în natură, conform prevederilor art. 10 pct. 3 din H.G. 250/2007, privind aprobarea Normelor Metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001.

Totodată, legiuitorul reglementează în mod expres sintagma amenajări de utilitate publică ale localităților urbane și rurale: acele suprafețe de teren afectate unei utilități publice, respectiv suprafețele de teren supuse unor amenajări destinate a deservi nevoile comunității, și anume căi de comunicație (străzi, alei, trotuare etc.), dotări tehnico-edilitare subterane, amenajări de spații verzi din jurul blocurilor de locuit, parcuri și grădini publice, piețe pietonale și altele. Individualizarea acestor suprafețe, în cadrul procedurilor administrative de soluționare a notificărilor, este atributul entității investite cu soluționarea notificărilor, urmând a fi avute în vedere, de la caz la caz, atât servituțile legale, cât și documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism.

În conformitate cu prevederile art. 1, coroborat cu cele ale art. 11 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, raportate la prevederile art. 11 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia care consacră caracterul inalienabil, insesizabil și imprescriptibil al bunurilor din domeniul public, imobilele preluate în mod abuziv de stat care nu mai pot fi restituite în natură se acordă despăgubiri celor îndreptățiți, în echivalent, în condițiile prezentei legi. Din cele prezentate, rezultă că terenul restituit era amenajat în folosul deservirii interesului public, fiind zonă de agrement - și anume spațiu verde, motiv pentru care nu putea face obiectul restituirii în natură prin prisma regimului său juridic, așa cum am arătat mai sus, derogând astfel de la prevederile legale.

În final, au menționat că dispoziția în discuție este lovită de nulitate, deoarece este fondată pe o cauză ilicită, redată și de art. 968 C.civ. care reglementează fraudă la lege.

În drept, au invocat prevederile Codului Civil, ale Legii nr. 213/1998, ale Legii nr. 18/1991, ale Legii nr. 10/2001.

În dovedire, au solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, a probei cu interogatoriu și a probei cu expertiza tehnică.

Pârâtul Mun. București a depus **întâmpinare** la 26.02.2020 prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților, întrucât nici Legea nr. 215/2001, nici Legea nr. 10/2001 nu prevăd o atribuție în acest sens a primarului de sector. Mai mult, în Legea nr. 10/2001 nu există o dispoziție similară art. III, alin. 2 din Legea nr. 169/1997, reclamanții neavând interes în sensul constatării nulității absolute a dispoziției în discuție.

Pârâta a mai menționat că reclamanții au adus clarificări situației juridice a imobilului ce a făcut obiectul notificării, în sensul că acesta nu face obiectul Legii nr. 18/1991, iar soluționarea notificării nu este de competența primăriei de sector.

Pârâta a mai invocat excepția lipsei de interes, întrucât reclamanții nu au justificat un interes în promovarea acțiunii. A reluat o parte din argumentele de mai sus și a adăugat că prin sentința civilă nr. 5663/2005 pronunțată în dosarul nr.6072/2005 Judecătoria Sectorului 5 București a stabilit că singura unitate administrativă competentă să soluționeze cererea notificatului este Primăria Mun. București în baza Legii nr.10/2001. Simpla afirmație a reclamanților cu referire la incidența regimului juridic al Legii nr. 18/1991 nu este suficientă pentru a contura caracterul personal al interesului.

Pe fond, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât notificarea a fost soluționată cu respectarea prevederilor legale și în acord cu principiul prevalenței restituirii în natură. La momentul emiterii dispoziției terenul în discuție avea destinația de teren intravilan

în proprietatea privată a Mun. București, fiind aplicabile disp. Legii nr. 10/2001. Pârâta a făcut referire și la jurisprudența instanțelor din București cu privire la situații similare.

În drept, a invocat art. 205-208 Cpc.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Pârâta a depus **întâmpinare** la 28.02.2020 prin care a invocat excepția lipsei de interes și excepția lipsei calității procesuale active în promovarea acțiunii, din aceleași motive precum cele invocate de către pârâțul Mun. București.

A mai invocat excepția puterii de lucru judecat, prin raportare la sentința nr. [redacted] pronunțată de Tribunalul București, secția a V-a Civilă în dosarul nr. [redacted] prin care pârâta Mun. București a fost obligată să se pronunțe prin dispoziție motivată asupra notificării nr. [redacted] la sentința civilă nr. [redacted] pronunțată de Tribunalul București, secția a II-a, în dosarul nr. [redacted], la sentința civilă nr. [redacted] pronunțată de Tribunalul București, secția a III-a, în dosarul nr. [redacted], la sentința civilă nr. [redacted] pronunțată de Tribunalul București, secția a V-a, în dosarul nr. [redacted] și la sentința civilă nr. [redacted] pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. [redacted].

Pe fondul cauzei, pârâta a menționat că a fost stabilită cu putere de lucru judecat calitatea de persoană îndreptățită, prin [redacted] pronunțată de Tribunalul București, secția a V-a, în dosarul nr. [redacted], invocând în acest sens disp. art. 1200, pct. 4 și ale art. 1202, alin. 2 din C.civ. de la 1864.

De asemenea, calitatea de persoană îndreptățită a cedentului Romalo Eduard reiese din înscrisurile din dosarul administrativ conform art. 4 din Legea nr. 10/2001, iar imobilul avea categoria de teren intravilan aflat în proprietatea privată a Mun. București, aspect constatat cu putere de lucru judecat în hotărârile menționate mai sus.

În drept au fost invocate disp. art. 1200, pct. 4 și ale art. 1202, alin. 2 din C.civ. de la 1864, ale Legii nr. 10/2001, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO.

Reclamanții au depus la 03.07.2020 **răspuns la întâmpinările** pârâților, solicitând respingerea excepției lipsei de interes, deoarece interesul legitim în cauză trebuie privit în raport de împrejurarea că nulitatea invocată este absolută, instituită de legiuitor cu scopul de a ocroti un interes public, general, care în cauză constă în a înlătura din sfera juridică un act de restituire în natură emis cu încălcarea dispozițiilor legale imperative. Prin promovarea acțiunii se tinde la protejarea unui interes general. Terenul restituit era amenajat în folosul deservirii interesului public, fiind zonă de agrement – spațiu verde.

Pe de altă parte, a susținut că în dosarul nr. [redacted], având ca obiect o acțiune similară, au fost invocate aceleași excepții, fiind respinse prin încheierea de ședință din 29.11.2013. Aceeași soluție a fost dată prin sentința civilă nr. [redacted] pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. [redacted] și prin decizia din 13.11.2019 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. [redacted].

Referitor la excepția lipsei calității procesuale active, reclamanții au redat dispozițiile art. 1250 C.civ. și au adăugat că entitatea investită cu soluționarea notificării nu a avut în vedere că la momentul restituirii imobilului, acesta era afectat de utilități publice, fiind supus unor amenajări publice în folosul comunității și utilizat de către cetățeni ca și spațiu verde, fiind un drept de proprietate publică potrivit art. 4 și 5 din Legea fondului funciar nr. 18/1991.

Reclamanții au mai susținut că nu este întemeiată nici excepția puterii de lucru judecat, întrucât prin hotărârile enunțate instanța a dispus obligarea pârâților la soluționarea notificării și nu a dispus restituirea în natură a imobilelor. Astfel, nu sunt întrunite condițiile puterii de lucru judecat, prevăzute de art. 431 Cpc.

La termenul din 11.02.2021 instanța a unit excepția lipsei de interes, excepția lipsei calității procesuale active și excepția puterii de lucru judecat cu fondul cauzei și a încuviințat pentru părți proba cu înscrisuri și proba cu expertiza în specialitatea topografie.

Analizând cererea de chemare în judecată, pe baza probelor administrate, a susținerilor părților și a dispozițiilor legale aplicabile, reține următoarele:

Potrivit art. 248, alin. 1 Cpc „Instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.”

În privința excepției lipsei de interes și excepției lipsei calității procesuale active în formularea acțiunii, Tribunalul constată că reclamantii au invocat nulitatea absolută a Dispoziției Primarului Municipiului București Nr. ... prin care s-a dispus restituirea, în natură, pârâtei ... a imobilului - teren situat în București, str. ... nr. ... (actualmente nr. ...), sector 3, în suprafață de 14.310 mp, imobil cu nr. Cadastral 222813, înscris în cartea funciară ... UAT București Sectorul 3, întemeindu-se în mod expres pe cauza ilicită, respectiv fraudă la lege conform art. 968 C.civ. de la 1864. În acest sens, reclamantii au menționat că fraudă a constat în nerespectarea prevederilor Legii nr. 10/2001 și ale Legii nr. 18/1991.

Deși au fost invocate dispoziții ale legilor speciale în materia retrocedării imobilelor preluate în mod abuziv de către Statul Român, instanța reține temeiul de drept al acțiunii expres menționat de către reclamantii - art. 968 C.civ. de la 1864, care corespunde situației de fapt descrise în acțiune și obiectului indicat ca fiind constatarea nulității absolute pentru cauză ilicită – cazul fraudării legii.

Prin urmare, prezenta acțiune nu reprezintă o contestație împotriva Dispoziției Primarului Municipiului București Nr. ... în temeiul art. 26, alin. 3 din Legea nr. 10/2001, calitatea procesuală activă a reclamanților urmând a fi analizată din perspectiva regimului juridic de drept comun al nulității absolute.

Având în vedere data emiterii dispoziției a cărei nulitate absolută se solicită a se constata, precum și faptul că toate cauzele de nulitate trebuie să fie analizate în raport de legislația în vigoare la data emiterii actului respectiv, Tribunalul reține că sunt aplicabile dispozițiile Vechiului Cod Civil de la 1864.

Conform art. 968 C.civ. de la 1864 „Cauza este nelicita când este prohibita de legi, când este contrarie bunelor moravuri și ordinii publice.”

Potrivit doctrinei de specialitate aplicabile în raport de Vechiul Cod Civil, nulitatea absolută ar putea fi invocată de orice persoană interesată. Astfel, în cazul solicitării de constatare a nulității absolute a unui act, are calitate procesuală activă persoana care justifică un interes în formularea acestei cereri.

Art. 32 alin. 1, lit. d) Cpc prevede că „Orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia: d) justifică un interes”, iar art. 33 Cpc prevede că „Interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara.”

Instanța constată că cele două excepții invocate se suprapun din punctul de vedere al temeiniciei, astfel că urmează a fi analizată situația de fapt pentru a verifica existența interesului și, în acest mod, a calității procesuale active a reclamanților.

Din raportul de expertiză întocmit de expertul ... (filele 223-227 vol. 11) reiese că pe terenul în litigiu se regăsesc alei pietonale, rețea de iluminat public și o zonă betonată destinată parcării autovehiculelor locatarilor din zonă, însă nu au fost identificate documente prin care zona să fi fost transformată în parc, nefiind eliberate certificat de urbanism și autorizație de construire. De asemenea, conform adresei nr. 3212/27.05.2019 emisă de Direcția Asistență Tehnică și Juridică din cadrul Primăriei București, în urma consultării listelor de inventar privind autorizațiile de construcție din perioada 1913-2004, s-a constatat că nu figurează o autorizație de construire privind constituirea Parcului Constantin Brâncuși.

Astfel, nu este întemeiată susținerea reclamanților că au fost efectuate investiții sau alte amenajări de utilitate publică pe terenul în litigiu. Efectuarea unor investiții în fapt, fără

autorizație de construire nu poate fi luată în considerare în analizarea condiției interesului în promovarea acțiunii și, în final, în dovedirea calității procesuale active.

În răspunsul la obiecțiuni depus la 04.10.2022 expertul a menționat că potrivit PUG nr. 269/2000 terenul în litigiu figurează în UTR L3a, zona curți-construcții. Conform adresei nr. 446337/446330/446326/446326/2019 (adresă anexată răspunsului la obiecțiuni depus la 04.10.2022) Primăria Sectorului 3 București a menționat că situația urbanistică a amplasamentului și categoria de folosință a str. sector 3, este menționată în Regulamentul Local de Urbanism aferent potrivit PUG nr. 269/2000, fiind încadrată la UTR L3a – subzona locuințelor colective medii cu P+3 – P+4 niveluri formând ansambluri preponderent rezidențiale.

De asemenea, din adresa nr. 6999/24.07.2019 emisă de Primăria Mun. București-Direcția de Mediu reiese că aceasta nu deține informații cu privire la înființarea, amenajarea așa zisului parc Constantin Brâncuși sau amenajări spații verzi de utilitate publică.

Reclamanții au mai invocat necesitatea protejării unui interes general, având în vedere faptul că terenul restituit era amenajat în folosul deservirii interesului public, fiind zonă de agrement – spațiu verde. Cu toate acestea, din probele analizate mai sus reiese că terenul respectiv nu a fost niciodată amenajat ca spațiu verde – parc și a aparținut domeniului privat al pârâtului Mun. București, categoria intravilan, curți-construcții, astfel cum reiese și din adresa nr. CP/1616/24.07.2001 emisă de Primăria Sectorului 3 București - Direcția Arhitect Șef – Serviciul Cadastru și Fond Funciar (fila 25 vol. II) și din răspunsul Primăriei Sectorului 3 București nr. 1090/26.05.2003 (fila 26 vol. II).

Tribunalul constată că argumentele principale ale reclamanților în susținerea interesului (existența unor investiții și a amenajări de utilitate publică, precum și interesul general dat de destinația terenului de spațiu verde) nu sunt întemeiate, aceștia nedovedind un folos practic în formularea prezentei acțiuni și, prin urmare, nu au nici calitate procesuală activă.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse anterior, tribunalul va admite excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților Primarul Sectorul 3 al Mun. București și Sectorul 3 al Mun. București și va respinge cererea de chemare în judecată ca fiind formulată de persoane fără calitate procesuală activă.

În baza art. 453 alin. 1 Cpc, având în vedere soluția de respingere a acțiunii, Tribunalul va obliga reclamanții la plata către pârâta a sumei de 10.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată - onorariu apărător ales achitat conform extraselor de cont din 03.06.2020 și 05.03.2020 depuse la dosar la termenul din 04.10.2022.

Tribunalul va respinge cererea reclamanților de reducere a onorariului apărătorului ales al pârâtei ca neîntemeiată, având în vedere complexitatea ridicată a cauzei, faptul că apărătorul pârâtei a formulat apărări complexe prin întâmpinare și s-a prezentat la termenele de judecată pentru a asigura reprezentarea părții. Prin urmare, onorariul avocațial de 10.000 lei nu este vădit disproportionat în raport cu activitatea desfășurată de către apărător și de circumstanțele cauzei pentru a fi aplicabil art. 451, alin. 2 Cpc.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților Primarul Sectorul 3 al Mun. București și Sectorul 3 al Mun. București.

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamanții PRIMARUL SECTORULUI 3 - ROBERT SORIN NEGOIȚĂ CA REPREZENTANT AL SECTORULUI 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI PRIN PRIMAR ROBERT SORIN NEGOIȚĂ CA REPREZENTANT AL SECTORULUI 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, Calea Dudești nr. 191, sector 3, în contradictoriu cu pârâții PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI

BUCUREȘTI, ambii cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta nr. 47, sector 5 și pârâtă
[redacted], cu domiciliul în București, str. [redacted] nr. [redacted] bl. [redacted] sc. [redacted] et. [redacted] ap.
sector 4, având ca obiect „legea 10/2001 contestație”, ca fiind formulată de persoane fără
calitate procesuală activă.

Obligă reclamanții la plata către pârâta [redacted] a sumei de 10.000 lei cu titlu de
onorariu apărător ales.

Respinge cererea reclamanților de reducere a onorariului apărătorului ales al pârâtei
[redacted] ca neîntemeiată.

Cu drept de apel în 30 zile de la comunicare, la Tribunalul București - Secția a V-a.

Pronunțată astăzi, 29.12.2022, prin punerea soluției la dispoziția părților prin
mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Grefier,